

هُوَالله-ای یاران الهی، جناب عباسقلی بشکرانه هدایت...

عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَالله

ای یاران الهی، جناب عباسقلی بشکرانه هدایت که تازه یافته‌اند نامه‌ی نگاشته‌اند و در آن نامه نامهای مبارک احبابی الهی را مرقوم نموده‌اند و از جمله مضامین آنکه بهمت و بیان جناب حاجی حسن آقا و جناب آقا مؤمن ساغر هدایت از ید عنایت نوشیده‌اند و این دو نفس مبارک فی الحقیقه سبب حیات آن بنده صادق شده‌اند. باری هر نفسی که بنفثات قدسیه شخصی حیات جدید یابد و بروح ایمان فائز گردد. باید آنشخصی را که سبب هدایت او بوده پرستش نماید و مادام الحیة در عبودیت و خدمت او قصور نفرماید. زیرا مرده بود زنده کرد، فقدان محض بود، بگنج روان دلالت فرمود. ظلمانی بود نورانی کرد، مردود بود مقبول در گاه احدیت نمود. خار مغیلان بود گل گلستان گردید، غراب کین بود بلبل نازنین شد. ذباب سفلی بود، عقاب اوج عزت شد. اگر انسان پاس این موهبت ندارد البتّه در نهایت بی انصافیست. پس شما هر یک نفسی را که سبب هدایت شد بجان و دل عبودیت کنید و بطوق رقیّت آن افتخار و مباهات فرمائید. اینست شأن نفوس قدردان و

علیکم التّحیة و الثّناء ع ع

ORIGINAL

AUDIO